

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/70/2018
Identifikačné číslo spisu: 8315010546
Dátum vydania rozhodnutia: 23.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8315010546.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 23. januára 2019 v trestnej veci obvineného W. Y. E., pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, o dovolaní obvineného W. Y. E., ktoré podal prostredníctvom obhajkyne JUDr. Alici Petrovskej Homzovej, advokátky v Košiciach, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 24. mája 2017, sp. zn. 10To/8/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného W. Y. E. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo 7. decembra 2016, sp. zn. 2T/169/2015 bol obvinený W. uznaný za vinného zo zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že :

- na presne nezistenom mieste a v bližšie neurčenom čase zadovážil motorové vozidlo značky J., čiernej metalízy, pôvodného VIN čísla F., ktoré bolo dňa 2. septembra 2014 odcudzené v N. (VS.) v Taliansku, v úmysle administratívne toto vozidlo zlegalizovať vytvorením duplikátu z legálne evidovaného vozidla rovnakého druhu a typu, predstieral záujme o kúpu motorového vozidla J., e. č. T., spolu s ďalšou osobou, ktorej totožnosť nebola doposiaľ zistená podvodným spôsobom reagovali na inzerát uverejnený na webových stránkach a vylákali identifikačné údaje vozidla od predávajúceho G., následne použil falošné tabuľky s evidenčným číslom T., patriacim vozidlu J., čiernej metalízy s VIN číslom: F., na vozidle odcudzenom v N. (E.)v Taliansku, na ktorom bolo pozmenené pôvodné VIN číslo F. na VIN číslo: F., s týmto vozidlom dňa 26. decembra 2014, v čase okolo 10.29 hod. W. ako vodič, pricestoval na Hraničný priechod Ubl'a, okres Snina v smere zo Slovenskej republiky na Ukrajinu v úmysle ho vyviešť z územia Slovenskej republiky na Ukrajinu ako pravé, pri hraničnej kontrole policajtom PZ predložil splnomocnenie na užívanie vozidla od majiteľa vozidla - spoločnosti XXX s.r.o., so sídlom na A., IČO: XX XXX XXX zo dňa 4. decembra 2014, ktoré malo byť overené u notára JUDr. Jozefa

Opatovského so sídlom v Trnave, s poradovým číslom osvedčenia o pravosti podpisu XXXXXXXX/XXXX, pričom bolo zistené, uvedené splnomocnenie spoločnosť XXX, s.r.o. v prospech obvineného nikdy nevystavila a notár JUDr. Jozef Opatovský uvedené splnomocnenie nikdy neosvedčoval, súčasne policajtom PZ predložil osvedčenie o evidencii vozidla D. XXXXXX zo dňa 7. februára 2011 vydané v Košiciach, ktoré pochádza zo série 617 kusov originálnych osvedčení o evidencii vozidiel, ktoré boli dňa 21. decembra 2010 odcudzené z budovy Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie so sídlom na ul. Senný trh č. 4 v Komárne, pričom originálne osobné motorové vozidlo J., EČ:T., VIN číslo: F., čiernej metalízy bolo v tom čase v užívaní konateľa spoločnosti XXX s.r.o., G., čím takto svojím konaním získal pre seba, resp. pre iného prospech podľa odborného vyjadrenia vo výške najmenej 33.126,00 eur.

Za to mu bol uložený podľa § 233 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku, obvineného W., nar. X. januára XXXX, trvale bytom S. iršavský okres, zakarpatská oblasť, Ukrajina, pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že spoločným konaním si na presne nezistenom mieste a bližšie neurčenom čase zadovážili dvojičku motorového vozidla značky J., čiernej metalízy, pôvodného VIN čísla F., ktoré bolo dňa 2. septembra 2014 odcudzené v N. (E.) v Taliansku, na ktoré po tom, ako predstieraným záujmom o kúpu motorového vozidla J., e.č.T., podvodným spôsobom reagovali na inzerát uverejnený na webových stránkach a vylákali identifikačné údaje vozidla od predávajúceho G., následne použili falošné tabuľky s evidenčným číslom T. patriacim vozidlu J., čiernej metalízy s VIN číslom: F., na tomto vozidle zmenili pôvodné VIN číslo F. na VIN číslo: F., týmto vozidlom dňa 26. decembra 2014 v čase okolo 10.29 hod. W. ako vodič a W. ako spolujazdec, pricestovali na hraničný priečhod Ubl'a, okres Snina v smere zo Slovenskej republiky na Ukrajinu v úmysle ho vyvieť z územia Slovenskej republiky na Ukrajinu ako pravé, a preto pri hraničnej kontrole policajtom PZ predložili ku kontrole k predmetnému vozidlu splnomocnenie na užívanie vozidla od majiteľa vozidla - spoločnosti XXX s.r.o., so sídlom na A., IČO: XX XXX XXX zo dňa 4. decembra 2014, ktoré malo byť overené u notára JUDr. Jozefa Opatovského so sídlom v Trnave s poradovým číslom osvedčenia o pravosti podpisu XXXXXXXX/XXXX, pričom ako ale bolo zistené, uvedené splnomocnenie spoločnosť XXX s.r.o. v prospech obvinených nikdy nevystavila a notár JUDr. Jozef Opatovský uvedené splnomocnenie nikdy neosvedčoval, súčasne policajtom PZ predložili osvedčenie o evidencii vozidla číslo D. zo dňa 7. februára 2011 vydané v Košiciach, ktoré ako bolo preukázané pochádza zo série 617 kusov originálnych osvedčení o evidencii vozidiel, ktoré boli dňa 21. decembra 2010 odcudzené z budovy Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie so sídlom na ul. Senný trh č. 4 v Komárne, pričom v skutočnosti nepozmenené osobné motorové vozidlo J., EČ: T., VIN číslo: F., čiernej metalízy doposiaľ užíva konateľ spoločnosti XXX s.r.o. G., ktorý sa týmto jeho nepozmeneným vozidlom na žiadosť polície dostavil dňa 26. decembra 2014 v čase okolo 10. 40 hod. na Obvodné oddelenie PZ Košice, Sídliisko KVP za účelom identifikácie vozidla, ktorý k svojmu vozidlu predložil originál dokladov vrátane osvedčenia o evidencii - časť II (technický preukaz) číslo G., vydaného útvarom PZ Košice dňa 12. apríla 2011, ktoré sa zhoduje aj s údajmi dvojičky motorového vozidla I. Z. v trestnej činnosti, zmarit' jej zaistenie na účely trestného konania tým, že ju vyvezú na Ukrajinu, takto svojím konaním spôsobili škodu a získali neoprávnený prospech vo výške 33.126,00 eur, čím mal podľa obžaloby spáchať zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona, ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona, súd oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné, sp. zn. 2Pv673/14/7702 zo dňa 27. októbra 2015, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obvinený W.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, prostredníctvom obhajcu odvolanie proti výroku o vine, ako aj výroku o treste a spôsobe jeho výkonu z odvolacích dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e) Trestného poriadku. Proti oslobodzujúcemu výroku podal odvolanie aj prokurátor. Vzhľadom k tomu, že obvinený D. sa zdržuje na

neznámom mieste v zahraničí, krajský súd postupom podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku trestnú vec vedenú proti obvinenému W. vylúčil na samostatné konanie.

Krajský súd v Prešove uznesením z 24. mája 2017, sp. zn. 10To/8/2017, podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného W. zamietol.

Obvinený W. písomným podaním z 18. novembra 2017 podal prostredníctvom obhajkyne JUDr. Alici Petrovskej Homzovej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 24. mája 2017, sp. zn. 10To/8/2017, dovolanie (doručené prvostupňovému súdu 4. decembra 2017).

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, t. j., že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Obvinený za dôkaz, ktorý nebol vykonaný zákonným spôsobom považuje odborné vyjadrenie znalca Ing. Maguru, ktorý ustálil hodnotu osobného motorového vozidla na sumu 33 126 eur, pričom táto okolnosť v jeho prípade podmienila použitie vyššej trestnej sadzby, z dôvodu získania značného prospechu.

Obvinený už v konaní pred prvostupňovým súdom dôrazne namietal neobjektívnosť odborného vyjadrenia znalca Ing. Jána Maguru, z ktorého sa vychádzalo pri určení výšky majetkového prospechu, ktorý mal obvinený legalizáciou príjmu z trestnej činnosti získať. Znalec pri vypracovaní odborného vyjadrenia nepostupoval v súlade s prílohou č. 6 vyhlášky MS SR č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov, čo zakladá dôvodnosť dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. S námietkami obvineného sa prvostupňový ani odvolací súd nevysporiadali dostatočným spôsobom, nevyhodnotili nezákonnosť postupu znalca, ktorý svojim odborným vyjadrením neprispel k náležitému objasneniu veci, tak aby bolo možné bezpochyby a jednoznačne ustáliť hodnotu osobného motorového vozidla. Pri hodnotení zákonnosti/resp. nezákonnosti dôkazu je potrebné vychádzať z 5 kritérií zákonnosti dôkazu:

- 1/ či bol dôkaz získaný z prameňa, ktorý stanoví prípadne pripúšťa zákon,
- 2/ či bol dôkaz získaný a vykonaný procesným subjektom k tomu zákonom oprávneným,
- 3/ či bol dôkaz získaný a vykonaný v tom procesnom štádiu, v ktorom je príslušný procesný subjekt oprávnený vyhľadávať a vykonávať dôkazy v procesnom zmysle,
- 4/ či sa získaný a vykonaný dôkaz týka predmetu dokazovania v danom procese,
- 5/ či bol dôkaz získaný a vykonaný spôsobom, ktorý stanovuje prípadne pripúšťa zákon.

Rešpektovanie zákonnosti pri vykonávaní dôkazov nie je abstraktnou a formalistickou požiadavkou, ale má základný význam pre spravodlivosť trestného procesu.

Súd nemôže bez toho, aby nepoškodil riadny výkon spravodlivosti brať do úvahy dôkaz získaný nezákonným spôsobom. Poznatok získaný odborným vyjadrením priamo ovplyvnil právnu kvalifikáciu skutku. Znalec Ing. Magur pri vypracovaní odborného vyjadrenia nepostupoval zákonne a v súlade s platnou právnou úpravou, keď dňa 28. januára 2015 vykonal obhliadku hlavných skupín vozidla, bez vykonania skúšobnej jazdy a s tým súvisiaceho preverenia jazdných a funkčných vlastností vozidla. Podľa § 4 ods. 3 vyhl. MS SR č. 492/2004 Z. z. pri stanovení všeobecnej hodnoty zložky majetku podniku alebo iného majetku sa postupuje podľa prílohy k tejto vyhláške, vždy s prihliadnutím na osobitosti a technicko ekonomické určenie tejto zložky majetku. Postup stanovenia hodnoty cestných vozidiel upravuje príloha č. 6 uvedenej vyhlášky. V časti B tejto prílohy v bode č. 3 je uvedené, že v znaleckom posudku je potrebné uviesť opis a zoznam výbavy a to, či táto výbava podľa údajov výrobcu zodpovedá alebo nezodpovedá uvedenému typu a modelu vozidla, prípadne, či výbava nie je úplná. Znalec takisto uvedie druh a stav mimoriadnej výbavy pokiaľ ju vozidlo má.

A) znalec nepostupoval v súlade s vyhláškou MS SR č. 492/2004 Z. z., keď nezrealizoval obhliadku interiéru vozidla a neposúdil, či výbava podľa údajov výrobcu zodpovedá alebo nezodpovedá uvedenému typu a modelu vozidla. Nemožno sa stotožniť s konštatovaním Krajského súdu v Prešove, že aj napriek nevykonaniu vnútornej ohliadky vozidla, vychádzal znalec pri určení hodnoty vozidla len z takého

vybavenia vozidla, ktorý vizuálne obhliadol zvonka vozidlo, čo vyplýva z ním vyhotovenej fotodokumentácie. Nemožno súhlasiť ani s výkladom bodu č. 4 prílohy č. 6 vyhlášky Krajským súdom v Prešove, ktorý uvádza, že pre účely znaleckého dokazovania sa nemusí nevyhnutne vykonať vnútorná obhliadka interiéru, pokiaľ nie je potrebná demontáž jednotlivých častí interiéru vozidla. Z prílohy č. 6 uvedenej vyhlášky, bod 4 vyplýva, že obhliadka vozidla pozostáva z vizuálnej kontroly jednotlivých skupín a častí vozidla, spravidla bezdemontážnou diagnostikou skupín. Obhliadka slúži na zistenie technického stavu vozidla a jeho skupín v potrebnom rozsahu. Pro obhliadke posudzuje aj výbavu vozidla. Znalec nepostupoval v súlade s vyhláškou MS SR č. 492/2004 Z.z., keď nezrealizoval obhliadku interiéru vozidla vizuálnou kontrolou jednotlivých skupín a častí vozidla, ktoré sú prístupné len z interiéru vozidla. Nevykonaním obhliadky vozidla nemohol zistiť technický stav vozidla a jeho skupín v potrebnom rozsahu, keďže nahliadnutím cez okno osobného motorového vozidla nemohol zistiť technický stav skupín vozidla (funkčnosť, zachovalosť a pod.) tak ako predpokladá príloha č. 6 vyhlášky č. 492/2004 Z. z.

B) Z prílohy č. 6 bod 5 vyhlášky vyplýva, ak technický stav vozidla umožňuje vykonať skúšobnú jazdu, znalec ju vykoná v rozsahu, ktorý je potrebný na zistenie požadovaných údajov. Znalec takúto jazdu nevykonal z dôvodu vybitie batérie. Vybitá batéria nemôže byť dôvodom na nezrealizovanie skúšobnej jazdy a vizuálnej obhliadky vozidla a jeho jednotlivých skupín zvlášť v prípade, ak má tá prispieť k zisteniu technického stavu vozidla, ktorý je rozhodujúcim kritériom pre výpočet všeobecnej hodnoty vozidla. Popísaný postup znalca zakladá zásadnú pochybnosť o správnej všeobecnej hodnote osobného motorového vozidla. Znalec sa na hlavnom pojednávaní dňa 7. decembra 2016 vyjadril, že obhliadku všetkých hlavných skupín vozidla vykonal len zvonku, interiér vozidla nevidel a nedostal sa ani pod kapotáž vozidla a pri posúdení jednotlivých prvkov riadnej a mimoriadnej výbavy vychádzal len z údajov v technickom preukaze, bez toho, aby bola preskúmaná ich funkčnosť, ktorá mohla mať bezprostredný vplyv na určenie všeobecnej hodnoty vozidla. Znalec sa na pojednávaní na str. 17 zápisnice z hlavného pojednávania vyjadril, že funkčnosť prvkov výbavy mohla mať vplyv na všeobecnú hodnotu vozidla, nakoľko len celková hodnota mimoriadnej výbavy činí v danom type vozidla sumu 5271 eur. Znalec sa vyjadril, že stav, prípadne porucha systémov riadnej a mimoriadnej výbavy, sa mohli v závislosti od závažnosti poruchy odraziť na stanovení všeobecnej hodnoty vozidla. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na úvahu Krajského súdu v Prešove v odôvodnení uznesenia na str. 9, ktorý uviedol, že aj ak by v danom prípade odpočítal od celkovej hodnoty vozidla 33.126 eur sumu mimoriadnej výbavy vo výške 5.271 eur, aj suma 27 855 eur by prevýšila hranicu pre naplnenie kvalifikačného znaku - značného prospechu. Táto úvaha je však v rozpore so základnou zásadou trestného konania, v zmysle ktorej majú orgány činné v trestnom konaní postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Tento dôkaz, ktorý nebol vykonaný spôsobom, ktorý ustanovuje zákon trpí viacerými vadami, ktoré zakladajú nezákonnosť tohto dôkazu. Váda takto získaného dôkazu bola posilnená aj výsluchom znalca Ing. Sarvaša (vypracoval znalecký posudok predložený obhajobou), ktorý sa na hlavnom pojednávaní dňa 7. decembra 2016 vyjadril, že nefunkčnosť niektorého z prvkov riadnej a mimoriadnej výbavy, stav interiéru vozidla mohli ovplyvniť výšku stanovenej všeobecnej hodnoty vozidla, a to počnúc od výpočtu technického stavu skupiny, pri ktorej sa zohľadňuje zrážka - prirážka za technický stav, čo je možné vyhodnotiť iba na základe obhliadky a skúšobnej jazdy. Znalec Ing. Sarvaš vysvetlil, že pri určitom type vozidla majú preddefinované jednotlivé úkony, ale až samotnou skúšobnou jazdou znalec vo forme zrážky a prirážky určí hodnotu vozidla na základe jeho technického stavu. Ďalej jednoznačne uviedol, že skutočnosti zistené pri skúšobnej jazde ako aj obhliadke interiéru vozidla majú bezprostredný vplyv na hodnotu vozidla a na všeobecnú hodnotu vozidla má bezprostredný vplyv aj to, že ku dňu ohodnocovania vozidla bolo vozidlo v takom technickom stave, že nebolo spôsobilé prevádzky na pozemných komunikáciách. Náležitú zistenie skutkového stavu vecí v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie, bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Na základe vyššie uvedeného obvinený navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd vyslovil rozsudkom, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 10To8/2017, ako aj v konaní vedenom na Okresnom súde v Humennom, sp. zn. 2T169/2016 bol porušený zákon a aby dovolaním napadnutý rozsudok zrušil a prikázal Krajskému súde v Prešove, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 388 ods. 2 Trestného poriadku v inom zložení senátu.

Rovnopis dovolania bol 28. septembra 2018 poslaný prvostupňovým súdom na vyjadrenie prokurátorovi Okresnej prokuratúry Humenné, aby sa k nemu v lehote 30 dní od doručenia vyjadril. Prokurátor sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku) za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 373 Trestného poriadku; ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Trestného poriadku.

Obvinený v tomto dovolacom dôvode namieta zákonnosť znaleckého dokazovania a jeho hodnotenie súdmi oboch inštancií.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom musí byť z obsahu spisu zrejmé a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku.

K porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne, alebo v rozhodujúcej miere (solery or to a decisive extent) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, čo sa ale v predmetnej veci nestalo (pozri Mariana Marinescu proti Rumunsku, rozsudok č. 36110/03 z 2. februára 2010, Emen proti Turecku, rozsudok č. 25585/02 z 26. januára 2010, Van Mechelen a ďalší proti Holandsku, Visser proti Holandsku, rozsudok č. 26668/95 zo 14. februára 2002, Al - Khawaja a Tahery proti Spojenému kráľovstvu, rozsudok č. 26766/2005 a č. 22228/06 z 15. decembra 2011 a ďalšie).

V rámci dovolaní iniciovaného prieskumom odôvodneného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku môže najvyšší súd preskúmať len to (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku), či jediný usvedčujúci dôkaz alebo viaceré rozhodujúce usvedčujúce dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Ak dospeje k záveru o zákonnosti vykonaného dokazovania najvyšší súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov, pretože by tak neprípustným spôsobom zasahoval do výlučnej kompetencie týchto súdov bez právneho podkladu a napokon i v rozpore so samotnou podstatou dovolacieho konania.

Dovolanie nemôže nahrádzať riadne opravné prostriedky a jeho podanie nie je prípustné v rovnako širokom rozsahu, aký je charakteristický pre riadne opravné prostriedky. Dovolanie a rozhodnutie o ňom znamená prelom do právoplatných rozhodnutí, a preto spravidla narušuje stabilitu konečného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Z toho dôvodu možno dovolanie aplikovať iba v prípadoch, ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu alebo jemu predchádzajúceho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje ani nemôže určiť konkrétne pravidlá podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú

tak, aby bol zistený skutkový stav veci o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

K argumentom obvineného k tomuto dovolaciemu dôvodu dovolací súd poznamenáva, že odbornú činnosť nemožno zamieňať so znaleckou činnosťou, preto bol IL. ako svedok na hlavnom pojednávaní vypočutý v súlade s § 268 ods. 5 Trestného poriadku. Prvostupňový súd vyhodnotil odborné vyjadrenie Ing. Maguru ako relevantný a zákonný dôkaz, ktorý akceptoval aj odvolací súd. Ing. Magura vykonal obhliadku vozidla v rozsahu potrebnom pre trestné konanie. Znalec Ing. Ladislav Sarvaš (znalecký posudok obstaraný v prípravnom konaní obvineným) bol vypracovaný na podklade odborného vyjadrenia Ing. Maguru. Podrobne sa k odborným vyjadrením zaoberal odvolací súd na str. 8 až 10 rozhodnutia, s ktorým odôvodnením sa aj najvyšší súd stotožňuje a v podrobnostiach naň poukazuje.

Najvyšší súd poznamenáva, že nevykonanie dôkazov v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť ako žiadny dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech. Len minister spravodlivosti (za splnenia zákonných podmienok) je oprávnenou osobou na podanie dovolania proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci (§ 371 ods. 3 Trestného poriadku).

Najvyšší súd uzatvára, že všetky dôkazy boli vykonané v súlade so zákonom a v tomto smere nie je konajúcim súdom čo vytknúť. Aj keď súdy vyhodnotili dôkazy v neprospech obvineného, neznamená to, že dôkazy boli vykonané nezákonne. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku súdy hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. V prípade, že súd vyhodnotí vykonaný dôkaz inak než podľa predstáv niektorej zo strán, nezakladá skutočnosť, že takéto dôkazy nie sú vykonané zákonným spôsobom resp., že by bol daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku nebol naplnený.

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.